

ANMELDELSE SKOLELEDELSE 2. jun. 2020 | kl. 09:05 - Folkeskolen nr. 11 2020

Det er den, der lytter, som får noget at skulle have sagt

Af: Jens Raahauge

Ud fra en række bedstemoderlige bonmoter får skolelederen enkle og omsættelige råd om at lytte til de mange stemmer i og omkring skolen og om at anvende dem tydeligt i sin stemme.



Fakta

Titel

Skolelederens stemme

Forfatter

Russell J. Quaglia

Pris

237

Sider

88

Serie

Ledelse ligetil

Forlag

Dafolo

Mange med nogle skoleår på bagen husker nok Steen Larsens "Bedstes lov", som i al sin enkelhed gik ud på, at "det er den, der arbejder, der lærer". Et godt råd, der bygger på erfaringens indsigt.

I Dafolos letlæste serie "Ledelse ligetil" bliver en anden bedstemor trukket frem: Dr. Quaglias bedstemor, som er en skole- og livsklog dame fra en meget højtalende italiensk familie. Hun har været kantineleder på en skole, og det er som bekendt skolesekretærerne og kantinemedarbejderne, der har bedst føling med det, der rører sig på en skole.

Et af bedstemor Q's bonmoter lyder: "Hvis du ikke lytter, er det, fordi du tror, at du er for klog til at lære mere. Ingen er så klog!"

Quaglia plæderer for, at skolelederen kan blive klogere på at lede sin skole ved at lytte til dem, der befinder sig på og i omegnen af skolen. Som konsekvens heraf har han bygget sin lille bog op omkring det at lytte til eleverne, til lærerne, til forældrene og til lokalsamfundets interessenter, men hele tiden med det formål selv at blive hørt, fordi lederens egen stemme får vægt af udsagnene fra de andres stemmer.

I hvert afsnit er der en kort introduktion til at lytte til den særlige omhandlede gruppe, til at lære af det, der bliver udtrykt, og endelig til at anvende det som afsæt for sin ledelse.

De tre trin, lyt, lær og led, krydres i hvert afsnit med korte udsagn fra skoleledere (fra den angelsaksiske verden, som er forfatterens kontekst), mens der ved overgangen mellem lær og led er markante oversigter over, hvad man i sin lederadfærd bør skrue henholdsvis op og ned for. Det er tankevækkende læsning, som får spørgsmålstejn at svinge sig op ved, da hvert afsnit afsluttes med enkle opfordringer til refleksion.

Det, der er grundtonen i alle ordene, er, at man ikke kan lytte på skrømt uden at miste autenticitet og autoritet. Lytning kræver nærvær og vilje til til stadighed at blive klogere.

I et fint perspektiverende forord peger skoleleder Torben Møller Nielsen på, at bogen harmonerer fint med Ledelseskommisionens anbefalinger, og at den i øvrigt er nem at bruge som afsæt for små, men væsentlige ændringer i hverdagen.

Min eneste indvending imod bogen er dens angelsaksiske skyklapper: Alt drejer sig om at skabe det bedste mulige læringsfællesskab. Jeg savner det, som man med en brutalisering af det danske sprog kunne kalde et væringsfællesskab - hvilket faktisk er det grundstof, som ligger indlejret i folkeskolens formålsparagraf.

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk